

200704919/1.

Datum uitspraak: 2 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/24697 en 07/24696 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 3 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2007, verzonden op 6 juli 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

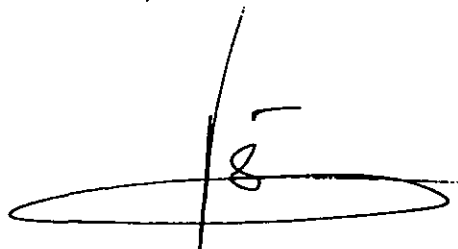
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

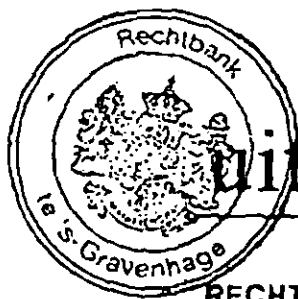
418.

Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: Awb 07/24697 en 07/24696

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van
hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 3 juli 2007

inzake:

geboren op
van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0501.21.0310,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. Y. Tamer, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. E. Postma, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 8 juni 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft bij beschikking van 14 juni 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepsschrift van 14 juni 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking van 14 juni 2007. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/24696. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 14 juni 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 29 juni 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/24697 en 07/24696

2

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft op 2 februari 2005 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 8 februari 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 1 april 2005 gegrond verklaard. Op 14 juni 2006 heeft verweerder voornoemde aanvraag opnieuw niet ingewilligd. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amberg, van 21 februari 2007 is het hiertegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is door de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 17 april 2007 bevestigd.

Verzoeker heeft op 8 juni 2007 een nieuwe aanvraag ingediend, omdat naar zijn mening niet terug kan naar Turkije. Daartoe heeft verzoeker een aantal documenten overgelegd.

1. onvertaalde krantenberichten
2. foto's
3. internetbericht
4. bericht uit de Hurriyet, 22 augustus 2005
5. artikel van de internet versie van Hurriyet van 11 mei 2006 en 21 mei 2006, met vertaling
6. internetbericht van Haber 7, van 30 mei 2006, met vertaling
7. brief aan de Staatssecretaris, ontvangen op 3 april 2007, met vertaling
8. internetbericht van Gays en lesbiens aus der Türkei, 8 augustus 2006 met vertaling
9. internetbericht van toespraak Demet Demir van 30 juli 2006, met vertaling
10. internetbericht van 18 juni 2006, "In Ankara protesteerden wij tegen de gebeurtenissen in Eryaman, met vertaling
11. pagina 71 en 72 van het ambtsbericht van 6 maart 2007 inzake Turkije
12. afsprakenkaart GGZ
13. bericht van verzetten van afspraak bij Riagg

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden. Er bestaat volgens verweerder derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan. Naar het oordeel van verzoeker is voldoende gebleken van nieuw gebleken feiten en/of omstandigheden en was een nader onderzoek in deze aangewezen. Verzoeker meent dat hij niet terug kan naar Turkije, omdat hij destijds vanwege zijn geaardheid problemen heeft ondervonden en bij terugkeer, zal ondervinden. Verzoeker is bang voor eerwraak. Verzoeker heeft psychische problemen en wordt daarvoor in Nederland behandeld. Volgens verzoeker kan hij, gelet op zijn verleden in Turkije, niet de juiste medische behandeling krijgen. Bij de aanvullende gronden van beroep legt verzoeker een brief over van dokter Konya van 21 juni 2007 en een intake met die arts van 27 november 2007. In de gronden van het beroep doet verzoeker voorts een beroep op de artikel 15, sub b en artikel 20 van de Definitieverrichtlijn 2004/83/EG. Volgens verzoeker is er sprake van nieuw recht en had verweerder de aanvraag niet met toepassing van artikel 4:6 Awb kunnen afdoen.

Zaaknummer: Awb 07/24697 en 07/24696

3

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemeen wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In de hoofdzaak dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

De rechter moet, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van deze rechtbank van 1 april 2005 en met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 17 april 2007 in rechte is vast komen te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Turkije geen reëel risico loopt op een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De aanvraag van 8 juni 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat de door verzoeker bij de aanvraag overgelegde documenten, zoals voornoemd onder de nummers 1 t/m 13, geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn in voornoemde zin, omdat deze documenten van algemene aard zijn,

Zaaknummer: Awb 07/24697 en 07/24696

4

niet zien op de persoon van verzoeker en voorts geen aanknopingspunten bieden voor het oordeel dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardig is.

Voor wat betreft het standpunt van verzoeker dat hij bij terugkeer een risico op schending van artikel 3 EVRM loopt, oordeelt de voorzieningenrechter als volgt. In voornoemde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem, van 21 februari 2007, is in rechte komen vast te staan dat de medische situatie van verzoeker geen risico als voornoemd met zich brengt. De door verzoeker overgelegde afsprakenkaart van de GGZ en het bericht van het verzetten van afspraken, zijn naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen nieuwe feiten in voornoemde zin. Deze documenten bieden geen aanknopingspunten voor het oordeel dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling gerechtvaardigd is.

In dit verband wijst de voorzieningenrechter naar vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens (EHRM) (uitspraak van 2 mei 1997 in de zaak , nr. 146/1996/767/964, RV 1997, 70 en van 6 februari 2001 in de zaak nr. 44599/98, «JV» 2001/103) waaruit blijkt, samengevat, dat uitzetting in verband met de medische toestand kan leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM, in het geval de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. De door verzoeker overgelegde stukken maken naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet dat sprake is van een situatie als bedoeld in voornoemde jurisprudentie van het EHRM. Gelet hierop zijn de door verzoeker overgelegde medische stukken geen nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

De pas in beroep en niet bij de aanvraag overgelegde brief van dokter Konya van 21 juni 2007 en de intake met die arts van 27 november 2006, kunnen naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet worden meegenomen bij de beoordeling van onderhavig beroep. Ingevolge artikel 4:6 Awb was verzoeker gehouden reeds bij zijn herhaalde aanvraag dan wel op enig ander moment in de besluitvorming te vermelden dat en waarom de door hen overgelegde documenten van dokter nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden opleverden.

Verzoeker heeft voorts een beroep gedaan op artikel 15, sub b en artikel 20 van de Definitie Richtlijn 2004/83/EG.

Artikel 15 van de Definitierichtlijn 2004/83/EG bepaalt dat ernstige schade bestaat uit:

- a. doodstraf of executie; of:
- b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of:
- c. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ingevolge artikel 20, tweede lid, van de Definitierichtlijn 2004/83/EG, geldt hoofdstuk VII zowel voor vluchtelingen als voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, tenzij anders is bepaald. Ingevolge het derde lid, houden de lidstaten bij de toepassing van dit hoofdstuk rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die folteringen hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld zijn blootgesteld.

Zaaknummer: Awb 07/24697 en 07/24696

5

Aan de Definitierichtlijn komt, nu deze niet op 10 oktober 2006 is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving, rechtstreekse werking toe.

Artikel 4:6 Awb ziet niet op de situatie dat het voor de aanvraag relevante recht is gewijzigd.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker enkel een beroep doet op artikel 15b en artikel 20, derde lid van de Richtlijn 2004/83/EG. De gemachtigde van verzoeker heeft dit desgevraagd ter zitting bevestigd. De voorzieningenrechter ziet zich voor de vraag gesteld of genoemde artikelen nieuw recht zijn in de zin van artikel 4:6 Awb.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter dient die vraag ontkennend te worden beantwoord. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is er geen sprake van nieuw recht, omdat artikel 15b van de Richtlijn 2004/83/EG overeen komt met de toetsing in het kader van artikel 3 EVRM juncto artikel 29, eerste lid onder b, Vw 2000. Artikel 20, derde lid, van de Definitierichtlijn 2004/83/EG is eveneens geen nieuw recht, nu dit artikel in het hoofdstuk VII staat, welke gaat over de kenmerken van de internationale bescherming, en dit artikel blijkt het tweede lid van artikel 20 van de Richtlijn geldt voor vluchtelingen en personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen. Dit artikel is naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen bepaling op grond waarvan een vreemdeling aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning.

Anders dan verzoeker is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van nieuw recht, zodat verweerder de aanvraag met toepassing van artikel 4:6 Awb heeft kunnen afwijzen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Awb 07/24697 en 07/24696

6

Bestissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer Awb 07/24697 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer A07/24696 ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.A. Buikema als griffier op 3 juli 2007.

Afschrift verzonden:

6 JUL 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Mr. Y. Tamer

advocaat & procureur

Vuursteen 14
2496 RZ Den Haag
Tel.: 070 380 5638
Mob.: 0653 725 979
Fax: 070 303 0653
Email: y.tamer@tiscali.nl

RAAD VAN STAAT	
INGEKOMEN	
4288	
B	13 JUL 2007
ZAAKNR.	
AAN:	✓2
BEHANDELD: OD:	PAR:

Aan Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Datum:

Ow kenmerk:

Ons kenmerk:

Den Haag, vrijdag 13 juli 2007

Inzake: 0501210310

Procedure nr: 07/24697 en 07/24696

HET HOGER BEROEPSCHRIFT tevens het verzoekschrift om voorlopige voorziening

geboren op [] van Turkse nationaliteit te deze zaak woonplaats kiesende te Den Haag aan de Vuursteen nr. 14 ten kantore van de advocaat en procureur Mr Y. Tamer die ten deze voor hem occupeert en door hem hiertoe bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift en verzoek om voorlopige voorziening bij de Raad van State in te dienen;

Dat ondergetekende kennis heeft genomen van de uitspraak van de rechtbank d.d. 6 juli 2007.

Dat appellant zich niet met deze uitspraak kan verenigen en hiertegen in beroep komt bij Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak op basis van de volgende grieven.;

Appellant brengt naar voren dat de Definitierichtlijn van de Europese Unie, RICHTLIJN 2004/83/EG VAN DE RAAD van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatslozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, vanaf 10 oktober 2006 in werking is getreden en van toepassing is op hun asiolverzoeken.

Eiser merkt op dat artikel 29 lid 1(b) Vw 2000 bescherming biedt aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen. Deze verleningsgrond is gebaseerd op artikel 3 EVRM, artikel 3 AFV en artikel 7 IVBPR. De uitleg die Nederland aan artikel 3 EVRM geeft, is gelijk aan die van het EHRM. Dat betekent dat ook asielaanvragers met ernstige medische klachten een geslaagd beroep op artikel 3 EVRM kunnen doen. De stelling van IND dat eiser voor zijn psychische klachten kan worden behandeld in Turkije is niet juist. Zijn psychische klachten zijn gerelateerd aan gebeurtenissen in Turkije. Volgens zijn arts, dr [] zal eiser zich onveilig voelen als hij naar Turkije wordt gestuurd en zal hij opnieuw klachten krijgen. Dr C. [] schrijft dat zijn klachten hier beter behandeld kunnen worden dan in Turkije omdat hij in Turkije ernstige dingen heeft meegemaakt.

Openbaar vervoer:

U kunt Vuursteen nr. 14 met tram 15 richting Nootdorp bereiken. Halte Plesmanbaan uitstappen. Tram 15 gaat vanaf Den Haag Centraal Station via Station Hollands Spoor rechtstreeks naar het winkelcentrum Ypenburg. Verder is er bovendien bus 33, lijn 62, lijn 60.

Ieder aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

De stelling van de rechtbank dat de pas in beroep en niet bij de aanvraag overgelegde brief van dokter Konya van 21 juni 2007 en de intake met die arts van 27 november 2007, naar oordeel van de rechtbank niet bij de beoordeling van het beroepsschrift kunnen worden meegenomen, is niet zorgvuldig te noemen. Artikel 83 Vw regelt de ex nunc-toetsing in asielzaken door de rechter in beroep. Dit houdt in dat de rechter in asielzaken rekening houdt met eerst in beroep ingebrachte nieuwe feiten en omstandigheden. Bovengenoemde stelling van de rechtbank is dan ook in strijd met artikel 83 Vw.

Daarnaast bepaalt Art. 4 lid 3 van de Definitierichtlijn dat bij de beoordeling van het verzoek in ieder geval rekening moet worden gehouden met 'alle relevante feiten in verband met het land van herkomst', de 'door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of andere schade is blootgesteld dan wel blootgesteld zou kunnen worden' en de 'individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker'.

De verplichting van de lidstaat om met al deze aspecten rekening te houden, impliceert dat indien sprake is van nieuwe medische rapporten de asielaanvraag niet op basis van artikel 4:6 Awb mag worden afgewezen.

Op grond van artikel 4 lid 3 DR ontstaat al direct na de aanvraag een onderzoeksplicht van de staat met betrekking tot persoon, verklaringen en documenten van de asielzoeker in het licht van de situatie in het land van herkomst. Met name de formulering 'individuele situatie en persoonlijke omstandigheden, waartoe behoren achtergrond, geslacht en leeftijd' van art. 4 lid 3 sub c) impliceert dat rekening gehouden moet worden met eventuele kwetsbaarheid van de aanvrager. Aangezien uit overgelegde documenten van dokter kwetsbaarheid van appellant blijkt, meent appellant dat deze nieuw gebleken feiten en omstandigheden leveren.

Uit het bestreden besluit van verweerder blijkt niet dat met de specifieke situatie zoals appellant, - immers wordt hij hier te lande ten gevolgen van PTSS behandeld en in het land van herkomst is verkracht en blootgesteld aan seksueel geweld- rekening is gehouden. In geval van getraumatiseerde personen kan worden bepleit dat artikel 4:6 niet mag worden toegepast op grond van artikel 20 en artikel 15b van de Definitierichtlijn.

Voor de kwetsbare groepen biedt de huidige wetgeving, blijkens de tekst van art. 29 Vw 2000 geen voldoende bescherming. Immers gaat artikel 29 eerste lid onder c (het traumabeleid ervan uit dat er geen tijdverloop tussen de gestelde traumatiserende gebeurtenissen en eisers vertrek mag zijn. In artikel 20 Definitierichtlijn wordt geen termijn genoemd waarbinnen een asielzoeker na traumatiserende gebeurtenissen het land moet verlaten. Hier is dus sprake van gewijzigd beleid ten aanzien van artikel 29 eerste lid onder c van de Vw 2000.

De Nederlandse staat heeft nagelaten de Definitierichtlijn voldoende en tijdig te implementeren in de Nederlandse wetgeving. Art. 15 en artikel 20 DRi heeft rechtstreekse werking, derhalve, nu deze vorm van bescherming niet vóór 10 oktober 2006 bestond, is sprake van wijziging van recht. Verweerder behoorde de aanvraag inhoudelijk te behandelen en niet af te doen op art. 4:6 Awb.

Ten onrechte is de rechtbank voorbijgegaan aan het betoog van appellant dat er sprake is van gewijzigd beleid. Appellant heeft naar voren gebracht dat de Richtlijn verplicht dat kwetsbare groepen en personen dienen te worden beschermd. Hij betoogt dat weigering om hem hier te lande toe te laten in

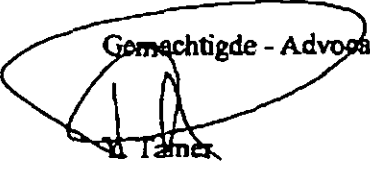
strijd is met artikel 20, en artikel 15 van de Richtlijn. Het beleid ten aanzien van risicogroepen is op grond van Definitierichtlijn gewijzigd. Er is sprake van nieuw recht. De rechtbank heeft miskend dat op grond van artikel 20 en artikel 15 van de richtlijn het beleid ten aanzien van risicogroepen is gewijzigd.

Bij de toepassing van de Richtlijn moeten de lidstaten op grond van artikel 15b en artikel 20 van de Richtlijn rekening houden met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die folteringen hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld zijn blootgesteld. Artikel 15b luidt dat foltering of onmenselijke behandeling of bestraffing in het land van herkomst ook kan leiden tot ernstige schade.

Appellants betoogt dat sprake is van nieuw recht, namelijk de Definitierichtlijn, zodat de aanvraag op grond van art. 4:6 Awb niet mocht worden afgewezen, is ten rechte door de rechtbank verworpen.

REDENEN DAN OOK WAAROM appellanten zich wenden tot de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken met het eerbiedig verzoek de uitspraken waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat hangende het hoger beroepschrift de uitzetting achterwege wordt gelaten

Gemachtigde - Advocaat

H. Tancr